

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Vita Et Morte Illvstrissimi Sanctissimiqve Principis Et
Domini D. Iacobi, Marchionis Badensis & Hachburgici,
Landgrauij in Susenberg, Domini in Röteln &
Badenuueiler, Orationes Dvæ**

Pistorius, Johann

Coloniae, 1591

VD16 P 3055

Reverendis Illvstrissimoqve Domino, D. Octavio Episcopo Alexandrino,
Domini Sanctißimi nostri ad Heluetios & vicinos Germanos Legato, Domino
suo humiliter officioseque colendo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43327

REVERENDIS
ILLVSTRISSIMOQVE

DOMINO, D. OCTAVIO EPISCO-
PO ALEXANDRINO, DOMINI SAN-

ctissimi nostri ad Heluetios & vicinos

Germanos Legato, Domino suo

humiliter officioseque

colendo.

V M orationes duas, de vita
& morte Sanctissimi Illustris-
simique Principis IACOBI
Marchionis in publicum re-
ferre constituiſſem: Reue-
rendis, Illustrissimeque Do-
mine: nec vellem, vt commu-
nem ſine proſus omni patro-
cinio aſpicerent lucem: non
quod vehementer deſenſionem poſtularent: ſed
quod illum doctorum hominum morem, poſitum in
ætatis noſtræ conſuetudine, imitandum eſſe ſenti-
rem: viſum eſt cum primis Reuerendis, Illustriſſi-
mamque Dom. affari Tuam, ſimulq; pro ſtudio ſum-
mo meo rogare, vt optimi maximiſque Principis
laudationem, ſuſcipiendam beneuolentia, & com-
plectendam cura, & ornandam auctoritate iudica-
ret.

Illa iam ante obitum Illustriſſimus Princeps cum
Reuerendis, Illustriſſimaq; Dom. Tua iecerat incre-
dibilis

dibilis amoris semina: & tantis defixerat, tamque fir-
 mis radicibus: vt, si vixisset diutius, ad Illustriss. Dom.
 Tuam vim vniuersam amoris benignitatisque suæ
 transtulisset: præsertim, cum Celsitudinem illius D.
 Tua multis affecisset maximis ornamentis, summisque
 beneficijs: nec verbis tantum beneuolentiam, quam
 tribueret, sed factis testatam reliquisset. Memini,
 quem honorem Reuerendiss. D. Tuæ, si Hachbergam
 veniret, quod singulariter concupiscebat, voluntate
 iam sententiaque sua decreuerat Princeps: & quo-
 modo beatum se existimaret, si hospitium facere tan-
 to Viro, tamque sincero amico posset; cuius inter-
 cessione in paternam gratiam influxerat Sanctissimi
 Domini nostri Sixti Quinti. Etsi verò mortem interim
 Princeps sanctissime, & ad omnium posterorum me-
 moriam gloriosè oppetiuit: nec quod maxima dili-
 gentia contendit, in conspectum venit Reuerendiss.
 Tuæ Illustrissimaque Dom. tamen non obscuris signis
 perspeximus hætenus, quemadmodum semel ex li-
 teris comprehensum, & honestissime ex religionis
 virtutisque studio conciliatum amorem, istis vinculis
 Reuerendiss. Illustrissimaque Dom. in animo illiga-
 uerit: vt defluere maxima longinquitate infiniti tem-
 poris, aut deleri obliuione non possit: Et plus se iam in
 orbitate, cum ab externo aspectu nostro subductus
 Princeps, & perlatus in cælum fuit, quotidie nouis
 accessionibus confirmet: quod vsu venire solet sæ-
 penumerò, cum iacturam factam ex amicorum obi-
 tu, & memoriam beneuolentiæ, perfecto constan-
 tiq̃ue iudicio perpendimus, vt amorem, qui nos cum
 illis coniunxerat, tanquam nouis facibus accensum,
 magis suscitemus, animumque totum appellamus ad
 eos amandos, ad quos abstractos à nobis officia reli-
 qua deinde nostra non proficiscuntur.

Ita-

DEDICATORIA.

Itaque & tunc statim, cum de morte amici Principis nunciatum esset, percussa Reuerendiss. Dom. Tua fuit, vt correpta à grauiissimo morbo, vix se ad huc recolligat: & diem præterfluere nullum, ne quidem hodie finit, quo sensum interni doloris, quem inde suscepit, clarissimis signis non demonstret: & quo non de propaganda posteris Sanctissimi Herois memoria, & de fructu amicitiaë tribuendo viduaë & liberis cogitet.

Id cum scirem, nihil putavi ab officio me alieno facere meo: si librum de Principe scriptum, sub eius nomine, qui vnice illum amasset, publicarem: & quos à mutuo aspectu inexpectata celeritas moriendi in IACOBO Sanctissimo Principe abstraxit, eos ego antotius mundi oculos in vno coniungerem libro. Deinde meritorum magnitudo, quæ in me Reuerendiss. effudit Illustrissimaque Dom. Tua, omnino testificationem grati animi, memoriamque publicam reposcebat: vt qui me beneficijs cumulasset, huic ego, quanquam ad parem gratiam referendam impar, tamen plurimum à me deberi, publico testimonio significarem. Nec ægrè Reuerendiss. Dom. spero lauram: cum ad amorem respiciet, quo complexa Principem fuit: & cum considerabit, non ad tenuitatem meam, sed ad Argumenti, in quo versor, præstantiam, & ad maximi Principis virtutes attendendum animum, & referendam cogitationem esse: tantoque magis, cum ad scriptionem literaria cohortatione impulsus me fecisse recordabitur.

Cum enim Germanis nostris, quàm gloriose, quantaque in viuendo & moriendo sanctimonia ex vita mortali in coelestem beatitudinem profectus Prin-

EPISTOLA

ceps esset, celeriter paucis chartis legendum dedissen-
 eaq; in manus Illustriss. peruenissent Dom. Tuæ: me-
 minit quemadmodum continuo vt Latinis literis
 conuerterem, pro iure, quod in me habet, mandaret,
 & simul futurum præmoneret, vt res ista accideret
 omnibus Italis, & ad nostram linguam non instru-
 ctis pergrata: cui profectò morigerandum summo stu-
 dio, maximaq; alacritate fuit, vt quanta veneratione
 à me coleretur, & quàm ad bene humilimeq; de illa
 promerendum paratus essem, luculenta perspicua-
 que testatione ostenderem.

Fateor ad perfectam dicendi rationem, & ad
 illam speciem, quam in laudando Principe spectari
 oportet, me, vt peruenirem, non contendisse: nec vo-
 luisse, vt res per se clarissimè ad summam dignitatem
 lucens, minori alieno lumine, ne quidem si faculta-
 tem aliquam in dicendo, diligentia & studium affer-
 re potuisset, inobscuraretur. Illuminari enim verbis
 res maximæ, & ab omni pene remotæ intelligentia
 non possunt: & quò plus fuci aspergitur, hoc red-
 duntur deformiores. Itaque in id solum incubui: non
 vt elaborata oratione illustrarem: quî enim id acci-
 dere potuit? sed vt in optimo lumine positas Prin-
 cipis virtutes, quoquo modo literis Latinis profer-
 rem: Et præsertim sic in prima oratione deiectus lu-
 ctu, & obritus dolore animus erat, vt ægrè ad aspicien-
 dam lucem publicam attolleretur: neque ad perqui-
 rendam artis varietatem conuerti posset: qua in re
 spero, omnes, qui lamenta nostra aspexerunt, datu-
 ros libenter veniam.

Vt verò hebetata maximo dolore acies ingenij,
 in summa celeritate & occupationibus plurimis in-
 tendi

DEDICATORIA.

tendi potuit : & vt res per se luminosa , vt sine magno studio hominibus nostris , non ornata pigmentis , sed ad veritatem nudè tradita , proponeretur , dignitate summa flagitauit : sic , quæ de Illustrissimi Herois relicta à parentibus & parta studio , & infusa è cœlo sparsaque per omnium terrarum orbem virtute in mentem venerunt , & recordari eousque acerbitas doloris sinebat , subitò in chartas conieci : & distributa per orationes duas , iussi non tantùm in Schola nostra ab adolescentibus duobus recitari : sed etiam exscriptas typis , sub nomine patrocinioque Reuerendis. Illustrissimæque Dominationis tuæ emitti in lucem.

Neciam restat quicquam , nisi vt Illustriss. Tua Reuerendissimaque Dom. quod ab initio rogandum duxi , habitas de tanto Principe , & amico Dom. Tuæ maximo orationes , quanquam celeriter & in squalore luctuque communi scriptas , tamen in curam defensionemque suam elementer recipiat , & illa quidem infinitum amorem , quo semel complexa me fuit , tribuendum semper & perpetuandum esse puter : Ego verò ad humiliter eam obseruandam , & ad vniuersum officiorum profundendum studiorumque meorum fructum nullam vnquam significationem intermittam , idque factis magis , quàm verbis declarem.

Deus Pater Domini & Saluatoris nostri Iesu Christi Reuerendis. Tuam Illustrissimamque Dom. in excelso positam religiosæ dignitatis gradu , ad defendendam Ecclesiæ Christi contra Hæreticos puritatem , & ad lumen nobis cæteris sanctimonia diligentiaque sua præferendum diutissimè florentem rerum optabilem

EPIST. DEDICAT.

bilium omnium possessione conseruet : & tandem
plenissimam meritorum in Ecclesiam , post decur-
sam maximam aetatem , transferat in caelum , ad fru-
endam laborum , quos hic sustinuit , sempiternam in
sanguine Christi mercedem . Amen . Ex Merspurgo ;
arce Illustriss. & Reuerendiss. D. Austriaci Car-
dinalis , clementissimi Principis mei , cum in
via essem in Bauariam . Anno post
Christum natum M. D.
XCI. 12. Calend.
Martij.

Reuerendiss. Illustrissima-
que Dom. Tuae

obseruantissimus filius
& seruus

Ioannes Pistorius
Nidanus D.

ORA-